

۱۵۳۳/۱۳۹

منتخب داستان‌های

هزار و یکشب

حکایت حسن بصری و نورالنسا

ترجمه: عبداللطیف طسوجی تبریزی

گردآورنده: علیرضا هادی پور بزرگ

عنوان قراردادی	:	الف ليله وليله . فارسی
عنوان و نام پدیدآور	:	منتخب داستان‌های هزار و یکشب: حکایت حسن بصری و نورالنساء/ترجمه عبداللطیف طسوجی تبریزی؛ گردآورنده علیرضا هادی پور برزگر
مشخصات نشر	:	تهران: کتیبه نقش و رنگ، ۱۳۹۶
مشخصات ظاهری	:	۱۱۲ص، ۱۴/۵×۲۱/۵س م
شابک	:	۹۷۸-۶۰۰-۹۷۸۶۵-۴-۱
وضعیت فهرست‌نویسی	:	فیا
یادداشت	:	چاپ قبلی: انتشارات پل: خلاق، ۱۳۸۸.
موضوع	:	ادبیات عربی -- ۱۲۲-۳۳۴ق -- ترجمه شده به فارسی
موضوع	:	Arabic literature -- 750-945 -- Translations into Persian
موضوع	:	داستان‌های عاشقانه عربی
موضوع	:	Love stories, Arabic
موضوع	:	داستان‌های عربی
موضوع	:	Arabic fiction
شناسه افزوده	:	طسوجی تبریزی، عبداللطیف، قرن ۱۳ ق، مترجم
شناسه افزوده	:	هادی پور برزگر، علیرضا، ۱۳۶۰، گردآورنده
رده‌بندی کنگره	:	PJAr۴۴۸/۱۲ ۵۵۱۳۹۶
رده‌بندی دیویی	:	۸۹۲/۷۳۳۴
شماره کتاب‌شناسی ملی	:	۴۸۳۴۸۴۹

انتشارات کتیبه نقش و رنگ

منتخب داستان‌های هزار و یکشب

(حکایت حسن بصری و نورالنساء)

ترجمه: عبداللطیف طسوجی تبریزی گردآورنده: علیرضا هادی پور برزگر

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۷۸۶۵-۴-۱

شمارگان: ۵۰۰ نسخه نوبت چاپ: اول ۱۳۹۶

مرکز پخش: شریعتی - خیابان خواجه عبدالله - ابتدای شهید عراقی کوچه عابدی - پلاک ۹ طبقه دوم

قیمت: ۸۵۰۰ تومان

«کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر برای ناشر محفوظ می‌باشد.»

مقدمه

به نام خداوند جان و خرد

سپاس و درود خدایی را که سرگذشت گذشتگان را عبرتی برای عبرت‌گیرنده و پندگیرنده قرار داد؛ و درود و سلام به شما (ص) بهترین انسانها و بر خاندانش که شفاعت‌کنندگان محشر هستند.

و اما بعد، پوشیده نماند که حکیمان را رسم و آیین بهین است که گاهی به رسم افسانه سخن گویند و گاهی از زبان دد و دام حدیث کنند، مقصود از آن همه پند گفتن و حکمت آموختن است.

ولی این حیلّت به کار برند که عامه طباع را به گفته ایشان رغبت افتد و برای افسانه بخوانند و به آسانی یاد گیرند. پس از آن در او تأمل کرده و به ذخایر نفیس حکمت و گنج‌های شایگان تجریت دست یابند. چنانچه قدوة الادبا و زبدة الحکما، مولف (الف لیلة وليلة) نیز بدین نمط سخن رانده و عجاییبی چند از احوال پیشینیان و غرایبی چند به عنوان افسانه از زبان جانوران یاد کرده و اشعار نغز و لطایف نیکو ایراد نموده که مطایباتش ندما را به کار آید و اشعارش ادبا را بلاغت افزاید و بدین سبب، خاص و عام به خواندن و شنودنش رغبتی تمام دارند.

اما چون فهم لغت عرب به ارباب فضل و ادب اختصاص داشت و تا زمان دولت و عهد سلطنت محمد شاه غازی کسی به ترجمه فارسی این کتاب بلاغت نصاب نپرداخته بود که همه کس بهره‌یاب آن شوند، بنابراین برادر بلند اختر پادشاه، بهمن میرزا، بهمن فرزند ولیعهد مغفور عباس میرزا، این بنده ضعیف عبداللطیف الطسوجی التبریزی را به پیشگاه خلاق پناه خواسته و فرمودند که این نسخه را از تازی به فارسی که خوشترین لغات می‌باشد، ترجمه نمایم و افسح الشعر ابلغ الفصح. ملک الکلام میرزا سروش را فرمودند که به جای اشعار عربیه، شعر فارسی از کتب شعرا، مناسب همان مقام بنویسد و هر شعری که به قصه منوط و حکایتی مربوط باشد، ضمّن آن را خود انشا نماید.

بندگان آستان کمر طاعت میان بسته و خدمت را آستین برزدیم. امید که بعون الله و توفیق این خدمت به پایان رسد و پذیرفته درگاه همگان گردد.

در نیمه ۱۲۶۰ هجری قمری در تبریز ترجمه شده